

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan.

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014, declarate de procuror, de avocatul Igor Stratan în numele inculpatei

Iurco Valentina Nicolae, născută la 22 iulie 1955 în s. Ucrainca, r-nul Căușeni, locuitoare a mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 25/2 ap. 54, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>04 octombrie 2013– 03 aprilie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>25 aprilie – 16 iunie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>25 august – 26 noiembrie 2014;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 aprilie 2013, Iurco Valentina a fost condamnată în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate didactică pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 03 aprilie 2014, cu includerea perioadei arestării preventive din 28 august 2013-29 august 2013.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpata Iurco V., exercitînd funcția de director al liceului Teoretic „Nicolae Iorga” din mun. Chișinău, avînd calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, acționînd cu intenție directă, a pretins și acceptat, personal pentru sine, prin extorcare, de la Loghin A., bani în sumă de 600 euro, echivalentă cu 10.260,48 lei, bani ce nu i se cuvin, promițîndu ultimului admiterea, prin transfer, la studii în clasa a 5-a a elevului Loghin I., prin ce a comis infracțiunea prevăzută la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în următoarele împrejurări.

Loghin A., de rând cu soția, s-a adresat către directorul Liceului Teoretic „Nicolae Iorga” din mun. Chișinău, Iurco V., în vederea stabilirii procedurii de transfer a copilului său, elev al clasei a 4-a Liceului „Alexandru cel Bun” din com. Sîngera, mun. Chișinău, pentru efectuarea în continuare a studiilor în cadrul liceului nominalizat.

Ca urmare, în urma înțelegerii avute, Iurco V., cu toate că a eliberat o confirmare în vederea admiterii pentru studii în clasa a 5-a a elevului Loghin I., a pretins și acceptat, prin extorcare, de la Loghin A., mijloace bănești în sumă de 600 euro, pentru admiterea de facto și înregistrarea corespunzătoare a copilului în liceul respectiv.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina, declarînd că nu-și susține declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale de recunoaștere integrală a vinovăției, deoarece la urmărirea penală nu a făcut declarații sincere din cauza avocatului, adică fiind influența de el.

În perioada 13-15 august 2003, în birou ei a venit Loghin A. cu o doamnă și a întrebat-o dacă î-și poate înmatricula copilul în liceu. Le-a explicat că vrea să vadă copilul. Peste o săptămână a venit mama cu copilul. Atunci ea i-a spus secretarei să ia copilul și să se ducă într-un alt birou unde să scrie un rezumat a cărții sale preferate.

Verificînd lucrarea a depistat multe greșeli și i-a explicat doamnei că lucrarea este slabă. A doua zi a venit tatăl copilului, Loghin A. Ea i-a arătat lucrarea, iar ultimul a spus că lucrul acesta o să fie remunerat. Ea i-a explicat că nu este la piața unde se vinde și se cumpără dar dacă el vrea să o mulțumească, să o facă ca în cazul unui medic, adică îl mulțumește, fără s-o întrebe. În discuție 1-a mai întrebat unde lucrează și în calitate de cine. Acesta i-a răspuns că activează la o companie turistică, scriindu-i denumirea pe foaie și numărul de telefon. Ea l-a mai întrebat cît costă o viză turistică, la ce el i-a răspuns că în jur de 500 euro. L-a întrebat dacă ar vrea ea să se odihnească ce reducere ar putea face, la ce ultimul i-a răspuns că 10 %. Loghin A. a scris cu propria mîină pe o foiță o cifră. Astfel, ea a înșeles că e vorba de bani. Atunci s-a gândit că este un gest frumos către instituția de învățămînt pe care o conduce. Loghin A. încă odată a rugat-o foarte frumos să-i înmatriculeze copilul.

Ea a scris confirmarea, iar Loghin A. a scos din buzunar niște bani și a încercat să-i numere, iar ea a înțeles că este o provocare și că ceva urât se organizează. Fiind speriată a luat creionul și cu el a dat banii la o parte fără să pună mîna pe ei, iar el a luat telefonul staționar și l-a pus peste bani. El i-a spus la revedere și imediat au intrat colaboratorii CNA.

Totodată, instanța a statuat că vinovăția inculpatei este integral confirmată de următoarele probe.

Astfel, martorul Loghin I. a declarat că inculpata i-a comunicat că copilul posedă cunoștințe foarte slabe, dar acesta este un liceu de elită și nu sînt primiți toți copiii. Pentru ca să-l primească v-a trebui de achitat niște bani, zicînd că „cu așa cunoștințe cum are acest copil, nici 300 euro nu vor ajunge”. Ca răspuns, ea a menționat că nu dispune de așa bani și e necesar să vorbească cu soțul. Iurco V. a căzut de acord, spunînd că îi va elibera o confirmare și dacă va decide să achite banii ceruți, să aducă și documentele într-o zi.

Martorul Loghin A. a precizat că Iurco V., 1-a întrebat unde activează, ce salariu are, dacă cunoaște ce înseamnă un loc în liceul „Nicolae Iorga”, zicînd că copilul posedă cunoștințe minime. Notînd pe o hîrtie „600 euro”, l-a întrebat dacă pentru el ar

fi foarte greu să o facă, el i-a răspuns că nu. Iurco V. i-a explicat că această sumă este necesară din cauza că ea trebuie să fie prietenul lor pentru mai mulți ani și ei trebuie să o facă din suflet și respect față de ea. La 28 august 2013, în jurul orei 19:00, în biroul ei i-a transmis 600 euro, pe care Iurco V. i-a plasat sub telefonul fix, cu ajutorul unui stilou. Ea a promis că o să includă copilul într-o clasă bună. Suma de bani solicitată era o condiție pentru transferul copilului său.

Potrivit procesului-verbal de percheziție din 28 august 2013, a fost constatat că în biroul de serviciu a inculpatei se aflau mijloacele bănești în sumă de 600 euro, pretinse și primite de către aceasta de la Loghin A.

Conform procesului-verbal de examinare a CD-R, acesta conține înregistrarea discuției între Iurco V. și Loghin A., din 23 august 2013, iar CD-R cu nr. 1210, conține înregistrarea audio și video a discuției purtate între ei la 28 august 2013 și imaginile video care confirmă primirea sumei de 600 euro.

Potrivit confirmării emisă pe numele Loghin I., acesta este înmatriculat la Liceul Teoretic „Nicolae Iorga”, mun. Chișinău.

Instanța a reținut că inculpata recunoaște faptul existenței discuției cu privire la suma de bani (600 euro), iar unica inconveniență s-ar reduce la faptul cine a inițiat și generat scrierea sumei de bani - martorul Loghin sau inculpata Iurco.

Inculpata a menționat că și-a dat seama că în cadrul discuției cu Loghin A. este vorba de bani și a acceptat situația de fapt creată. Elocventă pentru această afirmație este aluzia inculpatei că medicului îi mulțumești fără să-l întrebi.

Declarațiile inculpatei probează indirect faptul extorcării, menționând că să o mulțumească fără a o întreba, spunând că „nici 300 euro nu o să ajungă”, prin urmare se probează și confirmă faptul că inculpata a sugerat transmiterea banilor fără a menționa suma, prin urmare s-a impus concretizarea de către martor a pretențiilor financiare a inculpatei.

Instanța a menționat că sunt lipsite de suport probant declarațiile avocaților Cojocar Cris și Primac Alexandru, că ar fi fost o provocare din partea lui Loghin A., or, aceasta nu a fost demonstrată pe tot parcursul cercetării judecătorești.

Instanța a calificat infracțiunile inculpatei în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca corupere pasivă, adică pretinderea și acceptarea de către o persoană publică de bani, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini și a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită prin extorcare.

La stabilirea pedepsei, instanța a menționat că funcția deținută denotă o tendință și predispoziție accentuată a inculpatei în comiterea infracțiunii date.

Această infracțiune, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece s-a manifestat într-o structură preuniversitară de învățământ, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromite activitatea acestora.

Prin săvârșirea infracțiunii imputate, inculpata a cauzat daune intereselor publice a afectat imaginea instituției - Liceului Teoretic „Nicolae Iorga”, dar și a întregii societăți.

Totodată, instanța a ținut cont că circumstanțe atenuante nu s-au stabilit, de săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate, concluzionând că reeducarea inculpatei poate fi efectuată numai în condițiile izolării acesteia de societate.

3. Avocații Alexandr Primac, Cristina Cojocar și inculpata au declarat apeluri,

solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care ultima să fie achitată, pe motivul lipsei în acțiunile acesteia a elementelor infracțiunii.

Apelanții au specificat că în acțiunile inculpatei nu au fost stabilite semne cu privire la estorcarea sau acceptarea mijloacelor bănești în sumă de 600 euro, care au fost aduși și lăsați pe masa biroului acesteia de către martorul provocator A. Loghin.

Fiul acestuia era deja înmatriculat în instituția școlară, fiind eliberat certificatul de înmatriculare, deci estorcarea nu a avut loc și nu a fost probată.

Martorii au declarat că inculpata nu a estorcat și nu a înaintat careva condiții cu privire la necesitatea unor sume bănești sau favoruri. Suma de 600 euro a fost stabilită de către ei.

Fapta incriminată constituie o situație de provocare din partea organelor de drept, prin intermediul martorului provocator A. Loghin, care a acționat în calitate de informator și colaborator neoficial al CNA, ceea ce exclude răspunderea inculpatei prin prisma practicii CEDO.

Probele sub formă de înregistrare audio și video sunt inadmisibile, deoarece au fost administrate cu încălcarea prevederilor art.132/9 Cod de procedură penală, fiind prezentate în copie.

Declarațiile făcute de inculpată la etapa urmăririi penale au fost influențate de către apărătorul Burlacu Silviu.

Instanța de fond nu a constatat și nu a motivat expunerea a cărorva amenințări din partea inculpatei care ar putea leza interesele legale ale persoanei implicate, ori prezența unor consecințe nefaste care ar fi impus-o pe aceasta să dea banii solicitați.

La individualizarea pedepsei incorect i-a fost stabilită inculpatei pedeapsa cu închisoarea, neluînd în considerare vîrsta ei, starea sănătății, rezultatele activității pedagogice de 38 ani.

În ședința instanței de apel, inculpata și avocații A. Primac, I. Stratan au solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde și cu suspendarea executării ei conform prevederilor art. 90 Cod penal (*f.d. 84*).

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii aplicate lui Iurco Valentina a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța a constatat că sentința în partea vinovăției inculpatei este motivată, corespunzînd exigențelor art. 6 CEDO.

Din declarațiile martorilor A. Loghin, I. Loghin și E. Gîlcă, procesul verbal de consemnare a plîngerii lui A. Loghin, raportul de expertiză, procesul verbal de percheziție, procesele verbale de examinare a obiectelor, corpule delictive, rezultă că inculpata a comis infracțiunea de corupere pasivă.

Faptul că la momentul transmiterii banilor de către Loghin A., fiul acestuia era deja înmatriculat în instituția de învățămînt, nu duce la exonerarea inculpatei de răspundere penală. Or, cum rezultă din declarațiile martorului și a înregistrărilor audio și video banii erau solicitați anume în scopul îndeplinirii acțiunilor de către directoarea liceului în vederea înmatriculării prin transfer a minorului la instituția de învățămînt și

anume pentru ea „să se odihnească și directorul aista”, și nu pentru a efectua reparații în cadrul liceului.

Nu poate fi reținută nulitatea înregistrărilor audio și video deoarece acuzarea a acționat în situația de caz ce nu suferă amânare și ulterior, prin încheierea judecătorului de instrucție din 29 august 2013, a fost declarată ca legală acțiunea organului de urmărire penală. Această încheiere a căpătat puterea lucrului judecat și nu a fost contestată de către apărare, atunci când i-a fost adusă la cunoștință, în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală.

Împrejurarea că inculpata la urmărirea penală ar fi făcut declarații sub influența apărătorului nu servește temei de achitarea ei. Pe faptul dat a fost pornită urmărirea penală, iar declarațiile făcute de Iurco V. la urmărirea penală nu au fost apreciate în nici un mod de instanță și nu au fost puse la baza sentinței de condamnare, din motivul planarii asupra lor a dubiului judiciar.

Afirmația că Loghin A. ar fi informator neoficial al CNA nu a fost probată în nici un mod de către apărare.

Totodată, instanța a menționat că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea de săvârșirea noilor infracțiuni, iar Rezoluțiile 65 și 73 adoptate de CM a CE recomandă guvernelor statelor-membre de a limita atât cât este posibil privarea de libertate a persoanelor care prezintă un pericol social redus.

Iurco V. prezintă o astfel de persoană reieșind din vârsta de 59 ani, caracteristica pozitivă - până la cazul dat a avut o reputație ireproșabilă, nefiind cunoscută cu antecedente penale sau contravenționale, starea de sănătate - inculpata se află mai mult de 10 ani la evidența Dispensarului Cardiologie, învinuirea adusă care nu corespunde prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală - nu este indicată data comiterii, ceea ce aduce atingere dreptului de a fi informat în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației, cuprins în art. 6 CEDO, cât și din principiul umanismului potrivit căruia legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiat de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei principale aplicate inculpatei pe un termen de probă de 2 ani.

5. Avocatul Igor Stratan a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatei să fie recalificate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă non privativă de libertate și fără privarea de dreptul de a practica activitatea didactică.

Recurentul a invocat că inculpata a recunoscut faptul acceptării unor sume de bani care i-au fost oferiți de către A. Loghin, însă nu a recunoscut faptul că a estorcat suma de bani.

În cadrul urmăririi penale și în instanță nu a fost stabilită data când a fost estorcată suma de bani și nici prin care modalitatea de săvârșire a infracțiunii, mijloacele cât și consecințele ei.

În textul hotărârilor nu s-a specificat care sunt acele acțiuni de estorcere întreprinse de inculpată, în ce constă esența acestora.

Ambele instanțe nu au constatat și nu au motivat expunerea a cărorva amenințări

din partea inculpatei, care ar putea leza interesele legale ale persoanei implicate ori prezența unor consecințe nefaste care ar fi impus-o pe aceasta să dea banii solicitați.

Lipsa motivării este contrar prevederilor art. 6 paragraful 3 (b) din Convenție, nefiind indicate cu suficientă claritate temeiurile pe care se bazează hotărîrea.

Fapta comisă de inculpată a fost apreciată greșit drept corupere pasivă, săvârșită prin estorcare de bunuri, deoarece inculpata, fiind o persoană cu funcții de răspundere, numai a acceptat bani și a îndeplinit unele acțiuni în legătură cu obligațiunile sale de serviciu, fapte care urmează a fi încadrate în prevederile art. 324 alin. (1) Cod penal, deoarece infracțiunea de corupere pasivă a fost comisă fără circumstanțe agravante.

De aceea, necesită a stabili inculpatei o pedeapsă non privativă de libertate, ținînd seama de prevederile art.75 Cod penal, de circumstanțele atenuante reținute de instanța de apel, precum și de personalitatea inculpatei, de vîrsta acesteia.

Totodată, în privința inculpatei pot fi aplicate și prevederile art.79 Cod penal, adică să nu fie aplicată pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a practica activitatea didactică, care este unica sursă de existență a inculpatei.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

5.1 A declarat recurs ordinar și procurorul, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că pedeapsă aplicată inculpatei prin sentință este în corespundere cu prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

Astfel, instanța de fond a concluzionat că sentința va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpată, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni.

Funcția deținută a inculpatei denotă o tendință și predispoziție accentuată a acesteia comiterea infracțiunii date. Această infracțiune, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece s-a manifestat într-o structură preuniversitară de învățământ, a puterii și serviciilor publice, care discreditează și compromite activitatea acestora.

Prin săvârșirea infracțiunii imputate, inculpata a cauzat daune intereselor publice a afectat imaginea instituției - Liceului Teoretic „Nicolae Iorga”, dar și a întregii societăți.

Ca circumstanță ce agravează răspunderea penală este săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate, iar circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

Corect a concluzionat instanța de fond că reeducarea inculpatei poate fi efectuată numai în condițiile izolării acesteia de societate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recursul ordinar pot fi invocate doar acele temeiuri, care au fost invocate și în apel.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele specificate în recursul ordinar al avocatului, reproduse la pct. 5 din prezenta decizie, privind recalificarea acțiunilor

inculpatei în baza prevederilor art. 324 alin. (1) Cod penal, se observă că acestea nu au fost invocate și în apel (*pct. 3-5 din decizie*).

Rezultă că recursul ordinar al avocatului în acest sens nu are suport legal.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu argumentele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu se conțin erori de drept concrete și clar definite, iar în recursul procurorului lipsînd cu desăvîrșire critica deciziei instanței de apel, fiind incluse doar aprecierile aduse sentinței (*pct. 5 și 5.1 din decizie*), se atestă că, în corespundere cu împrejurările de fapt și de drept menționate în partea descriptivă a deciziei recurate, inclusiv cele enunțate la pct. 4 din decizie, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept în latura pedepsei aplicate inculpatei în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate ultimului.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 și 5.1 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl propune procurorul sau avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este la fel lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, argumentele invocate de instanța de fond în sentință și de procuror în recursul ordinar, că: *„Funcția deținută a inculpatei denotă o tendință și predispoziție accentuată a acesteia comiterea infracțiunii date. Această infracțiune, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece s-a manifestat într-o structură preuniversitară de învățământ, a puterii și serviciilor publice, care discreditează și compromite activitatea acestora.*

Prin săvârșirea infracțiunii imputate, inculpata a cauzat daune intereselor publice a afectat imaginea instituției - Liceului Teoretic „Nicolae Iorga”, dar și a întregii societăți” (v. 1, f.d. 149, pct. 2 și 5 din decizie), nu au fost indicate și în rechizitoriu, deci contravin prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căror judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Circumstanțele expuse atestă astfel, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate, că hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că instanța a aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, dat fiind că recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Igor Stratan și de procuror, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014, în privința inculpatei Iurco Valentina Nicolae, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan.

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014, declarate de procuror, de avocatul Igor Stratan în numele inculpatei

***Iurco Valentina Nicolae, născută la
22 iulie 1955 în s. Ucrainca, r-nul Căușen, locuitoare
a mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 25/2, ap.54,
cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.***

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Igor Stratan și de procuror, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014, în privința inculpatei Iurco Valentina Nicolae, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia motivată va fi pronunțată la 10 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan